

Forespørgeren (Norlev): Jeg har tilladt mig at spørge den højtærede Udenrigsminister, om han kan give nærmere Oplysninger om de Synspunkter, der har ført til Fastsættelsen af en Sterlingkurs paa 19 Kr. 34 Øre med de deraf følgende Konsekvenser. Under normale Forhold vilde et saadant Spørgsmaal have været overflødig. Da vil Valutakursen selvfølgelig bestemmes af Valutaens Købekraft, som den viser sig i de frie Markeder, og indtil det naas, kan man ikke sige, at Forholdene paa dette Omraade er normale. Netop fordi de ikke er normale, maa Fastsættelsen bero paa et Skøn, og da er det meget vigtigt, at der skønnes rigtigt, saa vi ikke hvert Øjeblik skal fastsætte en ny Valutakurs, hvilket vil blive til meget stor Gene for Handelen, og heller ikke at foretage Støtteforanstaltninger, enten i Form af Importbegrænsning eller i Form af Eksportpræmier, hvilket begge Dele kun vil medføre Irritation og Demoralisation.

Den Forespørgsel, som jeg har tilladt mig at stille, har kun den rent saglige Begrundelse, at jeg kunde ønske at faa en nærmere Redegørelse for det Skøn, der ligger bag ved den fastsatte Kronkurs 19,34. Det vakte jo noget Røre, da det blev bekendt, at dette skulde være den fastsatte Kronkurs, og jeg mener, at dette Røre er tilstrækkelig Begrundelse for min Forespørgsel. Som Medlem af Rigsdagen vil man desuden gerne forsvare Regeringens Handlinger, men jeg maa indrømme, at denne Kurs er ret vanskelig forstaaelig. Den gamle Guldkurs var 18,20. Før Krigen havde vi en Kurs paa 22,40. Da Krigen kom, blev Kursen sat til omkring 20,90. Saa vidt jeg har forstaaet, regnede man ved Krigens Begyndelse og under Krigen Sterlingkursen i Forhold til Dollar, der som bekendt regnedes for Guldvaluta, og Dollarkursen var 5,18. Det blev fastholdt i den første Del af Krigen, og Sterlingkursen svingede her i Danmark, saa vidt jeg har forstaaet, i Takt med Svingningerne over for Dollar.

I Slutningen af 1941 var der Forhandlinger med Tyskerne om at hæve Kronkursens Købekraft over for Reichsmark, for at man kunde opnaa mere stabile Prisforhold her i Danmark, og den 22. Januar 1942 meddelte Nationalbanken, at der var foretaget en Opskrivning af den danske Krone paa 8 pCt., saaledes at Reichsmarkkursen gik ned fra ca. 207 til 192. Saa vidt jeg har forstaaet, krævede den tyske Selvfølelse, at der saa skulde være en Opskrivning af den danske Krone over hele Linien, hvilket med-

førte, at man med det samme satte en Dollarkurs paa 4 Kr. 79 Øre og en Sterlingkurs paa 19 Kr. 34 Øre. Nu kan der altsaa strides om, hvorvidt Kursen paa Reichsmark havde noget med Virkeligheden at gøre. Jeg mener, at den ikke havde det, men var en ganske vilkaarlig fastsat Kurs; jeg tror, den danske Krone steds vilde have været mere værd over for Reichsmark end den Kurs, vi havde under Krigen. Men i hvert Fald er det givet — synes det mig —, at den Kurs, der her blev sat for Dollar og Sterling, havde ikke noget med Virkeligheden at gøre; den kunde vi med megen Ret kalde en Tyskerkurs, og da Tyskerkurs er noget, der ligger den højtærede Udenrigsminister fjernt, vil jeg mene, at dette, at vi har haft den Kurs under Krigen, kan ikke have været Aarsag til, at vi nu uden videre skal fortsætte med den. For Offentlighedens Skyld forekommer det mig, at en Vejledning er nødvendig. For Offentligheden ser det ud, som om der bare er taget et Greb i en Lykkepose, og saa har man faaet et Nummer og er blevet staaende ved det. Det er muligt, at Udviklingen har været saaledes, at den Kurs paa 19,34 er den rigtige, og i saa Fald maa det kaldes et meget heldigt Sammentræf. Men ellers er der Grund til at spørge — og det er det, jeg gerne vil have Svar paa —, hvorfor f. Eks. ikke den gamle Kurs 18,20, eller hvis man vil demonstrere Tilslutning til Sterlingblokken, hvorfor saa ikke gaa over til Shillingkronen og sætte Kursen ligeud til 20? Eller hvorfor ikke den gamle Kurs fra 1930 paa 22,40 eller den svenske Kurs paa 16,90? Det er Spørgsmaal, som har været fremme blandt Folk, og som jeg ønsker at den højtærede Udenrigsminister skal besvare.

Der er ogsaa Grund til at spørge, om der er taget tilstrækkeligt Hensyn til Balancen mellem danske Erhvervsinteresser. Det er givet, at de Erhverv, der væsentlig skal indføre her til Danmark, er interesserede i en lav Sterlingkurs, og at de Erhverv, der væsentlig laver Eksportartikler og udfører, er interesserede i en høj Sterlingkurs. Forretningen Danmark som saadan, det danske Samfund, er hverken interesseret i en høj eller en lav, men i en naturlig Sterlingkurs, der svarer til Samfundets samlede Produktion og Købevne. Og vi er mange, der anser det for at være ikke alene uheldigt, men ødelæggende for et sundt Pengevæsen, sund Økonomi og sund Politik, hvis vi har en Sterlingkurs, der nødvendiggør enten Importreguleringer eller Eksportpræmier. Derfor beder jeg den højtærede Udenrigsminister